

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 maja 2023 r.

DIH-3.707.32.2023.MB

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-III/46/2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 poz. 775), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 lutego 2023 r. (nr akt sprawy: BP.8361.119.2022.AM) na podstawie, której zarządził usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez ww. przedsiębiorcę poprzez uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. w Salonie Sinsay w Gorzowie Wlkp., cen jednostkowych przy 33 partiach produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 6 i 13 grudnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Lubuskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia BP-177/2022 z dnia 5 grudnia 2022 r. przeprowadzili kontrolę w [xxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx] należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” bądź „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221, z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w dniu 3 listopada 2022 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (BP.8361.119.2022), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę legalności i rzetelności prowadzonej działalności gospodarczej oraz kontrolę prawidłowości uwidaczniania cen przy produktach oferowanych do sprzedaży konsumentom. Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 8 listopada 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów obowiązujących w czasie prowadzenia kontroli: ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 100 partii produktów, stwierdzając brak informacji o cenie jednostkowej przy 33 partiach produktów.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz w § 3 ust. 2 oraz § 4 obowiązującego w czasie stwierdzenia naruszenia rozporządzenia Ministra Rozwoju. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 13 grudnia 2022 r. (nr akt kontroli: BP.8361.119.2022). Do niniejszego protokołu strona nie wniosła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W dniu 30 stycznia 2023 r. Lubuski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775), zwanej dalej: „Kpa”, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wydania na podstawie art. 32 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej” zarządzenia pokontrolnego, w drodze decyzji, w celu usunięcia stwierdzonych w dniu rozpoczęcia kontroli, tj. 6 grudnia 2022 r., nieprawidłowości cenowych polegających na braku cen jednostkowych w odniesieniu do 33 partii towarów. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona ma możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jak również brania czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

W dniu 28 lutego 2023 r. Lubuski WIIH wydał na podstawie art. 32 i art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej oraz art. 104 Kpa decyzję (nr akt sprawy: BP.8361.119.2022.AM) na mocy której, zarządził usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez przedsiębiorcę poprzez uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych przy 33 partiach produktów. Decyzja została doręczona stronie 6 marca 2023 r.

W dniu 27 marca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Lubuskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości.

Pismem z 30 marca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK włączył w poczet dowodów do sprawy do sprawy DIH-3.707.30.2023.MB przekazane przez Lubuskiego WIIH wraz z odwołaniem strony i aktami, 2 fotografie: etykiet cenowych 3-paków skarpet rozmiar 15/18 i 19/22 oraz etykiety cenowej 3-paku bielizny rozmiar 122/128 wykonane w toku kontroli BP.8361.119.2022.AM z uwidoczną ceną jednostkową w PLN oraz innych walutach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa

w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W dniu 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Tak więc w czasie wszczęcia postępowania administracyjnego przez organ pierwszej instancji oraz w czasie wydania decyzji przez Lubuskiego WIIH obowiązywała nowa regulacja prawna w zakresie obowiązków dotyczących uwidoczniania cen tj. zmieniona ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz nowe rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii”. Natomiast obowiązujące w chwili stwierdzenia przedmiotowych nieprawidłowości rozporządzenie Ministra Rozwoju zostało uchylone z dniem 1 stycznia 2023 r.

Mając na uwadze powyższe oraz, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości były tożsame z treścią nowo obowiązujących § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii Lubuski WIIH dokonał właściwej korelacji przepisów uchylonych względem przepisów nowo obowiązujących.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 6 ww. ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, określił w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów lub usług, oraz informacji o obniżonej cenie,
 - 2) wykaz towarów, w przypadku których nie jest wymagane uwidocznienie ceny jednostkowej towarów lub usług
- mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostępności informacji o cenie, a także uwzględniając przypadki, gdy uwidocznienie ceny jednostkowej towaru lub usługi nie byłoby przydatne ze względu na rodzaj lub przeznaczenie towaru lub usługi.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,

- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli jest to niezbędne dla usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wydać, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne. Kontrolowany jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zarządzenia.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy, stwierdzono, że w przypadku 33 produktów na 100 sprawdzonych nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W związku z powyższym Lubuski WIIH decyzją wydaną na podstawie art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej zarządził usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez przedsiębiorcę poprzez uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych przy 33 partiach produktów.

Odwołując się od decyzji strona wniosła o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości, zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w związku z § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii i błędnym uznaniu, że w stosunku do wyszczególnionych 33 partii towarów istniał obowiązek podania ceny jednostkowej, mimo że ich liczba nie jest wyrażona jednostką miary wskazaną we właściwych przepisach;
- naruszenie prawa procesowego, to jest art. 7 w zw. z 77 Kpa, w ten sposób, że organ zaniechał wyczerpującego zbadania i ustalenia, jakie są zasady sprzedaży tzw. wielopaków w przedsiębiorstwie strony skarżącej, to znaczy, że wielopaki są sprzedawane wyłącznie jako zestaw, a poszczególne elementy nie są przeznaczone do indywidualnej sprzedaży, nie można ich rozdzielić i tym samym nie są towarem przeznaczonym do sprzedaży na sztuki, tylko w komplecie;
- naruszenie prawa materialnego polegające na niezastosowaniu § 7 pkt 2 rozporządzenia ministra Rozwoju i Technologii w sytuacji, gdy przedmiotowe partie towarów stanowiły tzw. „wielopaki”, czyli towary sprzedawane ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), które nie są objęte obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej;
- naruszenie prawa materialnego polegające na błędnym zastosowaniu § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia ministra Rozwoju i Technologii w sytuacji, gdy elementy wyszczególnionych 33 partii towarów nie stanowiły „towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki”.

Po przeanalizowaniu całokształtu zebranego materiału dowodowego, w tym protokołu kontroli (nr akt kontroli: BP.8361.119.2022) oraz załączników do tego protokołu zawierających m. in. dokumentację fotograficzną, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Stan faktyczny udokumentowany w protokole kontroli nie budzi zastrzeżeń organu drugiej instancji. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tzn. w odniesieniu do 33 partii produktów spośród 100 poddanych ocenie - nie uwidocznili ich cen jednostkowych. Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu zaskarżyła decyzję Lubuskiego WIIH z dnia 28 lutego 2023 r. w całości zarzucając jej m.in. naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w związku z § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii i błędnym uznaniu, że w stosunku do wyszczególnionych 33 partii towarów istniał obowiązek podania ceny jednostkowej, mimo że ich liczba nie jest wyrażona jednostką miary wskazaną we właściwych przepisach. Strona wskazała, że przepisy o cenach muszą być czytane łącznie z przepisami o miarach, a z tych przepisów nie wynika, że sztuka jest jednostką miary. Jednocześnie zdaniem strony cenę jednostkową musi posiadać jedynie taki towar, którego ilość lub liczba podlega wyrażeniu w jednostkach miar, a tym samym wymóg uwidocznienia ceny jednostkowej aktualizuje się dopiero i wyłącznie w przypadku, gdy towar musi posiadać taką cenę jednostkową.

Odnosząc się do powyższego Prezes zgadza się ze stroną, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cenę jednostkową definiuje się jako: „cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach”, tym samym przepis ten należy czytać razem z przepisami o miarach. Zgadza się również, że w przepisach tych jako jednostka miary nie występuje „sztuka”. Nie mniej jednak Prezes UOKiK zwraca uwagę, że co do zasady art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach zobowiązuje przedsiębiorcę do uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ceny oraz ceny jednostkowej, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Tak więc ustawa nakłada obowiązek uwidocznienia ceny jednostkowej, a sposób w jaki należy to uczynić określa rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii. § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia wskazuje m.in., że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki. A niewątpliwie zakwestionowane rodzaje towarów, tj. bokserki, majtki, t-shirty, spodnie dresowe, body, jeżeli nie są sprzedawane w wielopakach to są oferowane do sprzedaży na sztuki. Wyjątek stanowią skarpety, które z uwagi na ich przeznaczenie sprzedawane są wyłącznie w parach i w przypadku wielopaku cena jednostkowa odnosić się będzie do pary.

Podkreślić również należy, że organ drugiej instancji rozstrzyga w granicach istniejącego prawa w zakresie swojej właściwości ocenia zaskarżoną decyzję administracyjną z punktu widzenia jej zgodności z prawem materialnym i przepisami postępowania administracyjnego, według stanu faktycznego i prawnego obowiązującego w dacie wydania zaskarżonej decyzji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny oraz ceny jednostkowej towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej. Jak wcześniej wskazano uwidocznienie ceny jednostkowej produktu jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy.

Należy też wyjaśnić, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównania cen produktów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Dlatego też oprócz ceny za określony produkt, w miejscu sprzedaży (na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w jego pobliżu) powinna być uwidoczniona cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram, sztuka). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za litr, kilogram, sztukę) jest dla nich odpowiednia. Zatem, brak podanych cen jednostkowych przy towarach utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru, narusza ich interesy ekonomiczne oraz pozbawia ich prawa do rzetelnej i pełnej informacji o cenie.

Biorąc pod uwagę omówione wcześniej przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, w ocenie Prezesa UOKiK, twierdzenie strony, że cenę jednostkową musi posiadać jedynie taki towar, którego ilość lub liczba podlega wyrażeniu w jednostkach miar, a tym samym wymóg uwidocznienia ceny jednostkowej aktualizuje się dopiero i wyłącznie w przypadku, gdy towar musi posiadać taką cenę jednostkową należy uznać za bezpodstawne. Dodatkowo organ drugiej instancji zwraca uwagę, że jedyne wyłączenia, kiedy nie ma obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej zostały określone w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii i dotyczą:

- towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach (np. skarpetki sprzedawane jako pojedyncze para);
- produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2301).

W przedmiotowej sprawie żadna z zakwestionowanych 33 partii produktów sprzedawanych w wielopakach nie spełniała ww. warunków, a tym samym biorąc powyższe pod uwagę, naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach należy uznać za bezzasadny.

Strona zarzuciła ponadto Lubuskiemu WIIH naruszenie prawa:

- procesowego, to jest art. 7 w związku z 77 Kpa, w ten sposób, że organ zaniechał wyczerpującego zbadania i ustalenia, jakie są zasady sprzedaży tzw. wielopaków w przedsiębiorstwie strony skarżącej, to znaczy, że wielopaki są sprzedawane wyłącznie jako zestaw, a poszczególne elementy nie są przeznaczone do indywidualnej sprzedaży, nie można ich rozdzielić i tym samym nie są towarem przeznaczonym do sprzedaży na sztuki, tylko w komplecie

oraz

- materialnego polegające na niezastosowaniu § 7 pkt 2 rozporządzenia ministra Rozwoju i Technologii w sytuacji, gdy przedmiotowe partie towarów stanowiły tzw. „wielopaki”, czyli towary sprzedawane ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), które nie są objęte obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że artykuły 7 w związku z art. 77 Kpa określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że przed wydaniem decyzji organ jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym.

Z zasady ogólnej prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w treści art. 77 Kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656).

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. (I SA/Kr 747/15) w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 Kpa, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony ustaleniami dokonanymi w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 Kpa), zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści. Powyższe ustalenia organu winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Lubuski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego przeprowadzonego ściśle według wymagań Kpa, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego. Organ drugiej instancji odnotowuje w szczególności, że kontrola została przeprowadzona w sposób zgodny z obowiązującym prawem tj. poprzedzono ją zawiadomieniem z 29 września 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę prawidłowości uwidaczniania cen przy produktach oferowanych do sprzedaży konsumentom, brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 33 partiach produktów został jednoznacznie stwierdzony w toku kontroli i udokumentowany w protokole kontroli BP.8361.119.2022 z dnia 13 grudnia 2022 r.

Tym samym wszystkie ww. zarzuty strony w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej.

Strona zarzuciła, że organ pierwszej instancji zaniechał wyczerpującego zbadania i ustalenia, jakie są zasady sprzedaży tzw. wielopaków w jego przedsiębiorstwie. W ocenie Prezesa UOKiK nie ma znaczenia w sprawie, że wielopaki są sprzedawane wyłącznie jako zestaw, a poszczególne elementy nie są przeznaczone do indywidualnej sprzedaży, nie można ich rozdzielić i tym samym nie są towarem przeznaczonym do sprzedaży na sztuki, tylko w komplecie. Jak wskazano już wcześniej informacja o cenie jednostkowej zabezpiecza interes konsumentów, a przede wszystkim umożliwia im porównanie cen tych samych lub podobnych produktów. Brak cen jednostkowych nie pozwala konsumentom na dokonanie wyboru poprzez porównanie właśnie cen jednostkowych, czyli ceny za jednostkę. Np. w ofercie były bokserki chłopięce sprzedawane jako dwupak za 19,99 zł i jako trójpak za 25,99 zł. Cena jednostkowa w przypadku dwupaku wynosi 9,99 zł, a w przypadku trójpaku - 8,66 zł. Podanie cen jednostkowej dla tych produktów jednoznacznie wskazywałoby, że cena jednostkowa jest różna i pozwoliłoby konsumentowi dokonanie optymalnego i właściwego z jego punktu widzenia wyboru. Należy podkreślić, że wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się, zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, jedynie do: towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży, np. cukier w opakowaniu 1 kg, towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), np. filiżanka ze spodkiem, towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach, np. obuwiu oraz produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2301). Zakwestionowane w toku kontroli produkty sprzedawane w formie wielopaków nie wypełniają ww. warunków.

Podobnie zarzut niezastosowania § 7 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, tj. nieuznanie „wielopaków”, czyli w ocenie strony produktów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), za produkty nieobjęte obowiązkiem uwidocznienia ceny jednostkowej należy uznać za bezpodstawny. Prezes UOKiK stwierdza, że zawarta w odwołaniu argumentacja strony w zakresie interpretacji przepisu § 7 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie uwidaczniania cen, w kontekście oznakowania wielopaków ceną jednostkową, jest całkowicie nietrafiona. Organ drugiej instancji nie zgadza się z przedsiębiorcą, że wielopaki nie są towarem sprzedawanym na sztuki, a towarem sprzedawanym w zestawie w myśl § 7 pkt 2 ww. rozporządzenia. Prezes UOKiK wyjaśnia, że wielopak nie stanowi zestawu (kompletu) w rozumieniu art. 7 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. O zestawie można mówić jedynie w przypadku, gdy zestaw (komplet) tworzą co najmniej: dwie różne rzeczy, dwa różne elementy, produkty, przedmioty np. komplet pościeli, garnek z pokrywką. Natomiast w przypadku wielopaków nie można już mówić o zestawie, ponieważ składa się on wyłącznie z jednego rodzaju produktu jakim są np. bokserki, skarpety, body, majtki. Tym samym w przypadku oferowania do sprzedaży wielopaków sprzedawca zobowiązany jest do uwidocznienia zarówno ceny jak i ceny jednostkowej.

Za nietrafioną należy także uznać argumentację strony w zakresie naruszenia przez organ pierwszej instancji prawa materialnego, polegającego na błędnym, w ocenie strony, zastosowaniu § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii. Zdaniem strony elementy zakwestionowanych 33 wielopaków nie stanowiły „towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki” w rozumieniu ww. przepisu. Zdaniem strony ze względu na swój

charakter i przeznaczenie były towarami sprzedawanymi wyłącznie w kompletach. Strona wskazuje również, że nie jest dopuszczalne kupienie wybranej części zawartości wielopaku - jest to towar sprzedawany wyłącznie w zestawie i nie ma możliwości „zmniejszenia” lub „powiększenia” go. Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK stwierdza, że w skład zakwestionowanych wielopaków wchodziły m.in. takie produkty jak: skarpety, bokserki, spodnie, body, czyli towary bez jakichkolwiek wątpliwości towary przeznaczone do sprzedaży na sztuki. W placówek handlowych znaczną ofertę stanowią pojedyncze sztuki ww. wyrobów, ale oferowane są również, jak w omawianym przypadku, jako kilku produktów w jednym opakowaniu. Nie można więc uznać, że ze względu na swój charakter i przeznaczenie są sprzedawane wyłącznie w kompletach. Jak wskazano wyżej za komplet (zestaw) tworzą co najmniej: dwie różne rzeczy, dwa różne elementy, produkty, przedmioty. Natomiast zgodnie z definicją zawartą w „Wielkim słowniku języka polskiego” wielopak, to opakowanie zawierające kilka sztuk jakiegoś produktu, sprzedawanych jako całość. Organ drugiej instancji zgadza się ze stroną, że w przypadku wielopaków nie ma możliwości kupienia części jego zawartości. Tym nie mniej nie można pozbawiać konsumenta informacji o cenie jednostkowej produktów sprzedawanych w takiej formie i ograniczania mu możliwości porównania cen i dokonania optymalnego wyboru. Wbrew twierdzeniu strony przedmiotem porównania cen, nie mogą być ceny innych kompletnych wielopaków o tożsamy parametrach. Nie można ograniczać prawa konsumentów do informacji o cenie i porównywania, co sugeruje strona, wyłącznie ceny trzypaku skarpet z innym całym trzypakiem skarpet. Konsument powinien mieć możliwość dokonania wyboru, czy bardziej mu się opłaca kupić skarpety w trzypaku po określonej cenie, czy też pojedyncze pary skarpet (nawet jeśli są to innego rodzaju produkty, czy też sprzedawane w innej placówce handlowej). Aby umożliwić konsumentowi porównanie cen w takiej sytuacji ustawodawca zobowiązał przedsiębiorcę do podawania ceny jednostkowej.

Dodatkowo Prezes UOKiK zauważa, stosowana dotychczas przez przedsiębiorcę praktyka w zakresie informowania o cenach jednostkowych, w oznaczaniu wielopaków była poprawna i potwierdzała świadomość co do obowiązujących regulacji. Na włączonych postanowieniem Prezesa UOKiK z 19 kwietnia 2023 r. w poczet dowodów, do niniejszej sprawy, a przekazanych przez Lubuskiego WIIH 2 fotografiach: etykiet cenowych 3-paków skarpet rozmiar 15/18 i 19/22 oraz 3-paku bielizny rozmiar 122/128 wykonanych w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 6 i 13 grudnia 2022 r. [xxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx] należącym do przedsiębiorcy, uwidocznione zostały zarówno ceny, jak i ceny jednostkowe, zarówno w PLN jak i innych walutach. Dokonując porównania ww. zdjęć oraz zdjęć etykiet cenowych dołączonych do protokołu kontroli zakwestionowanych produktów Prezes UOKiK zauważa, że pierwotne etykiety cenowe były prawidłowe, tj. uwidoczniona została cena i cena jednostkowa, a przy zmianie ceny zakwestionowanych produktów naklejka zawiera jedynie cenę bez ceny jednostkowej.

Konkludując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Lubuskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających.

Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxx]
- 2) Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a